

[Gerda Møller.]

jo også blevet en anden, og det forklarer måske hans dagsordensforslag.

Endelig vil jeg sige noget om den henvendelse, der er kommet til os fra konsistorium, og som skulle være en vejledning for folketingets medlemmer. I denne henvendelse hedder det, at det ikke er konsistoriets opfattelse, at centeret bør bevares for enhver pris, men kun hvis det kan få tilfredsstillende forhold, og der peges både på økonomiske og arbejdsmæssige vilkår for, at centeret kan komme til at fungere på længere sigt. Men hvis det er betingelserne i en økonomisk nedskæringsperiode, hvor vi må se i øjnene, at der i lang tid fremover ikke er plads til udvidelser, heller ikke inden for uddannelses- og undervisningssektoren, og hvor vi er i gang med adgangsbegrænsninger ved de længerevarende videregående uddannelser, må vi i hvert fald sætte et spørgsmålstegn ved, om vi ikke lige så godt kan begynde afviklingen nu og spare skatteydernes penge fremfor en lukning på et senere tidspunkt som anført af konsistorium. De skriver nemlig, at hvis folketinget beslutter sig til ikke at lukke Roskilde universitetscenter nu, må en sådan beslutning efterfølges af de nødvendige beslutninger om en videre udbygning af centeret. Sker dette ikke, vil vilkårene efter al sandsynlighed medføre en lukning på et senere tidspunkt. Det vil altså sige, at hvis man i dag går ind for en bevarelse af Roskilde universitetscenter, har regeringen og de, der stemmer for det, også stemt for, at der skal belignes penge til en udbygning.

Til sidst har jeg et par bemærkninger til undervisningsministeren. Jeg opfattede nu det telegram, der blev sendt fra ministerens private bopæl, hvor hun udtrykte glæde, som en form for lykønskning til, hvordan det var gået de studerende dernede, en glæde over den positive adfærd, de havde vist.

Med hensyn til påstanden om, at styringen skulle være så vanskelig, vil jeg til slut henvise til daværende undervisningsminister Helge Larsens udtalelse om, at universitetscenteret ved Roskilde hænger så nøje sammen med Københavns universitet, at man kan tale om forbundne kar. Hr. K. B. Andersen, som var socialdemokratiets ordfører, spurgte, om det skulle være en lodret deling — altså en dublering af Københavns

universitet — eller en amputation. Man har altså på det tidspunkt ment, at det kunne lade sig gøre at styre Roskilde universitetscenter fra Københavns universitet.

Brixtofte (V):

Jeg vil allerførst sige, at venstre ikke kan stemme for og endda vil stemme imod det af hr. Lembourn stillede forslag til motiveret dagsorden, fordi vi ikke mener, det, der foreslås, er realistisk. Vi kan måske godt sympatisere med hensigten, men mener altså ikke, det er realistisk på baggrund af det, der er sket i den seneste tid.

Den socialdemokratiske ordfører var inde på, at venstre vedkendte sig at gå ind for målsætninger om, at man i et liberalt samfund skal have muligheder for at eksperimenterer med undervisning. Ja, det vedkender vi os, men vi vedkender os ikke de rammer, som er på Roskilde universitetscenter i dag; vi mener ikke, det er betryggende rammer for en sådan eksperimenterende undervisning. Jeg synes nok, det er et stort ansvar, socialdemokratiet og dermed regeringen påtager sig for 400 til 500 unge mennesker, der skal starte denne undervisning på trods af, at man ved, hvilke uheldige vilkår der er på Roskilde universitetscenter. Det er et meget stort ansvar at sende 400-500 unge mennesker ind til en eksperimenterende uddannelse, når man har så megen berettiget tvivl om, hvorvidt disse uddannelser kan gennemføres under ansvarlige forhold.

Den radikale ordfører tilslutter sig tilsyneladende socialdemokratiet og venstrepartierne. Der var én bemærkning fra fru Lone Dybkjær, der slog mig lidt, og det var, at fru Lone Dybkjær mente, det var overdrevet, når jeg talte om selvtægt på Roskilde universitetscenter. Jeg vil spørge fru Lone Dybkjær: er det virkelig det radikale venstres holdning, at det, der sker nede på Roskilde universitetscenter i form af selvtægt, bare er noget, man også har andre steder i samfundet, noget, der ikke er nogen grund til at diskutere, og at det derfor er mærkeligt, venstre interesserer sig for den slags? Er det virkelig det radikale venstres holdning over for selvtægt, over for konflikter af den art? Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet.

Undervisningsministeren kom ind på,